

РЕШЕНИЕ

№ 8627

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Николинка Бузова**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3521** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1236 от 11.03.2024 г., постановено по н.а.х. дело № 8138/ 2023 г., Софийски районен съд, НО, 16 състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № МН-ЗБ-23-033 от 22.05.2023 г., издадено от началник регионален отдел „МН З. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“, с което на основание чл. 85, ал. 2 вр. чл. 85, ал. 1 от Закона за измерванията /ЗИ/ на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН решението е обжалвано от „Топлофикация София“ЕАД, с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП № МН-ЗБ-23-033 от 22.05.2023 г. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Твърди се, че неправилно НП е потвърдено без да е установено виновно поведение от страна на санкционираното лице. Според касатора по отношение на ЮЛ и ЕТ следвало да се докаже виновно нарушаване на установения ред на държавно управление от техни длъжностни лица, което в случая не било сторено. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът не се представлява.

Отвeтникът - началник на регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ – в съдебно заседание не се представлява. Оспорва касационната жалба по съображения изложени в писмено възражение. Претендира присъждане на разноски и моли, в случай че жалбата бъде уважена да се присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че на 07.02.2023г., около 12:28 часа от служители на Регионална отдел „МН 3. България“ на ГД „Метрологичен надзор“ била извършена надзорна проверка в абонатна станция на обществена сграда, намираща се в [населено място],[жк], [улица], ДГ 84 „Д.“. При проверката било установено, че за измерване на топлинната енергия „Топлофикация София“ ЕАД използва хибриден топломер със следните компоненти: изчислителен блок ведно с преобразувател на разход тип SPX Pollustat 2WR4, идент. № 60098214, производител “Siemens”, и преобразуватели на температура Pt 500 с идент. № 14252/11.97 и № 14285/11.97, с производител “RoCon”. Към момента на проверката топломерът се намирал в употреба, тъй като е бил монтиран на абонатната станция, която осигурявала хранване на топлинната станция на абоната. Проверяващите констатирани, че върху изчислителния блок в едно с преобразувателя на разход на описания топломер имало поставен съгласно чл. 846, т.5 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол (НСИПМК), Приложение № 52 знак за последваща проверка - залепена марка, на която са обозначени последните две цифри на годината на извършване на проверката - „21“, индивидуалния номер на проверителя - „12105“ и срока на валидност на периодичната проверка „03.2023“. Върху преобразувателите на температура на описания топломер имало знаци за последваща проверка във вида, посочен в чл. чл. 846, т. 5 от НСИПМК, Приложение № 52 - марки за залепване, на които били обозначени последните две цифри на годината на извършване на проверката - „18“, индивидуалния номер на проверителя - „02205“, като срокът на валидност на периодичната проверка „не се чете“. Поради това контролните органи приели, че преобразувателите на температура са с изтекъл срок на валидност на периодичната проверка след 31.12.2020 г. и тъй като проверяваният топломер бил хибриден, то е следвало да се монтира в същата комплексност, с която е преминал първоначална или последваща проверка. Прието е, че за проверявания топломер това не е спазено по отношение на преобразувателите на температура, защото на тях след 31.12.2020 г. до момента на проверката нямало поставен знак за последваща проверка. Направен е извод, че на топломера е извършена последваща проверка в комплексност с преобразувателите на температура

и следвало след подмяната им на средството за измерване да бъде извършена отново последваща проверка, преди да бъде монтиран в описаната по - горе комплексност. Поради липсата на поставени валидни знаци за последваща проверка, е прието, че описаният топломер е без знак от последваща проверка по чл. 43, ал. 1 от ЗИ.

За така установеното на „Топлофикация София“ ЕАД е съставен АУАН № 5С746 от 03.04.2023 г. за нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ, въз основа на който е издадено НП № МН-ЗБ-23-033 от 22.05.2023 г., с който на основание чл. 85, ал. 2 вр. чл. 85, ал. 1 от ЗИ на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Настоящата инстанция намира, че решението на районния съд е правилно. Същото е постановено при правилно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Изводът на въззивния съд за правилна правна квалификация и безспорно извършване на административното нарушение е съответен на събраните доказателства и материалния закон. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита, които да обосновават неговата отмяна само на това основание. Същите са издадени от материално и териториално компетентни органи.

Съгласно чл. 5 от ЗИ за осигуряване на точност и достоверност на измерванията в здравеопазването и на измерванията, свързани с обществената безопасност, защитата на околната среда, държавните и общинските вземания и търговските плащания, се извършва метрологичен контрол.

Нормата на чл. 44, т. 4 от ЗИ, предвижда че лицата, които използват средства за измерване (каквото не се спори, че е санкционираното дружество), са длъжни: да не използват средства за измерване без знаците по чл. 35 (знак за одобрен тип върху всяко средство за измерване, нанесен от производителите или вносителите), чл. 39, ал. 1 (знак за първоначална проверка) и чл. 43, ал. 1 (знак за последваща проверка). В случая от събраните доказателства се установява по безспорен начин, че в нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ „Топлофикация София“ ЕАД е използвало средство за измерване – топломер, монтиран на абонатна станция на обществена сграда, находяща се в [населено място], [улица], без поставен знак за последваща проверка. Преобразувателите на температура на топломера са били с изтекъл срок на валидност на периодична проверка след 31.12.2020 г.

Наложената на „Топлофикация София“ ЕАД имуществена санкция в размер на 200 лв. на основание чл. 85, ал. 2 вр. чл. 85, ал. 1 от ЗИ е в съответствие с чл. 27 ЗАНН и целите по чл. 12 ЗАНН.

Неоснователни са възраженията на касатора, че неправилно първоинстанционният съд не е обсъдил наличието на вина съгласно разпоредбата на чл. 6 ЗАНН. В случая нарушението е извършено от юридическото лице „Топлофикация София“ ЕАД и попада под хипотезата на чл. 83 ЗАНН. Отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна, т.е. налице е безвиновна отговорност. В тази връзка не подлежи на изследване и обсъждане въпросът за вината, тъй като юридическото лице не може да формира

субективно отношение към деянието. Достатъчно е само да бъде констатирано от съответните контролни органи извършването на административно нарушение (в случая това е безспорно установено), за да бъде реализирана административно-наказателната отговорност на съответното лице, като му бъде наложена предвидената в закона имуществена санкция.

Административнонаказателната отговорност на “Топлофикация София” ЕАД, реализирана с НП № МН-ЗБ-23-033/ 22.05.2023 г. е обективна и безвиновна – за възникването и/или за ангажирането ѝ е без значение самоличността на конкретно физическо лице, длъжностното му качество, характера на правоотношението му с “Топлофикация София” ЕАД и/или проявената от него вина. Използването на средство за измерване без необходимия знак за последваща проверка остава в разрез със забраната на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ и поради това подлежи на санкциониране по чл. 85, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗИ, независимо кое физическо лице е следвало да постави съответния знак.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че не е налице основание за отправяне на преюдициално запитване на Съда на Европейския съюз по формулираните от касатора въпроси. Значението и смисълът на разпоредбите, чието тълкуване се иска, са достатъчно ясни и прецизни и не будят никакво съмнение по приложението им у решаващия състав на касационната инстанция по смисъла на чл. 629, ал. 3 ГПК.

Не са налице и основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид, което сочи, че процесното деяние не представлява и не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН,

касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

С оглед неоснователността на касационната жалба и на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от № 1236 от 11.03.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав по н.а.х.д № 8138/2023 г.

ОСЪЖДА "Топлофикация София" ЕАД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 80 лв./осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: